

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 18.9.2008
COM(2008) 569 окончателен

2002/0072 (COD)

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА
ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ**

съгласно член 251, параграф 2, втора алинея от Договора за ЕО

относно

обща позиция на Съвета с оглед приемането на Директива на Европейския парламент и на Съвета относно работа чрез агенции за временна заетост

- **политическо споразумение за обща позиция (гласуване с квалифицирано мнозинство)**

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА
ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ**

съгласно член 251, параграф 2, втора алинея от Договора за ЕО

относно

обща позиция на Съвета с оглед приемането на Директива на Европейския парламент и на Съвета относно работа чрез агенции за временна заетост

- политическо споразумение за обща позиция (гласуване с квалифицирано мнозинство)

1. КОНТЕКСТ

Дата на предаване на предложението¹ на Европейския парламент и на Съвета 21 март 2002 г.
(документ COM(2002) 149 окончателен — 2002/0072 (COD)):

Дата на становището на Европейския икономически и социален комитет²: 19 септември 2002 г.

Дата на становището на Европейския парламент на първо четене³: 21 ноември 2002 г.

Дата на предаване на измененото предложение⁴: 28 ноември 2002 г.

Дата на приемане на общата позиция⁵: 15 септември 2008 г.

2. ЦЕЛ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО НА КОМИСИЯТА

Целта на предложението за Директива относно работа чрез агенции за временна заетост е да осигури прилагането на принципа за равно третиране по отношение на наетите чрез агенции за временна заетост работници и да признае агенциите за временна заетост като работодатели. Това предложение допълва законодателството на държавите-членки, съгласно член 137 от Договора, като установява обща и гъвкава рамка на Общността, която обхваща работата чрез агенции за временна заетост, с цел ефективно допринасяне за създаването на работни места и за разработването на гъвкави форми на заетост.

¹ ОВ С 203Е, 27.8.2002 г., стр. 1—5. Заглавието, както в първоначалната версия.

² ОВ С 61, 14.3.2003 г., стр. 124.

³ ОВ С 25 Е, 29.1.2004 г., стр.368.

⁴ BULLETIN/2002/11/ 1.3.20

⁵ ОВ ...xxx

3. КОМЕНТАРИ ОТНОСНО ОБЩАТА ПОЗИЦИЯ

3.1. Кратък преглед на общата позиция

Въпреки че общата позиция не отразява всички изменения, предложени от Парламента и включени в измененото предложение на Комисията, по-голямата част от измененията на Парламента бяха приети изцяло, частично или по принцип. Освен това резултатът от политическото споразумение по общата позиция показва, че е постигнат напредък по редица въпроси като директното прилагане на принципа за равно третиране на наетите чрез агенции работници още от първия ден на тяхното назначение, без каквито и да било изключения за краткосрочни назначения (т. нар. „гратисни периоди“), изясняването на определенията, както и консултациите или участието на социалните партньори като условие за различните дерогации, позволяващи известни отклонения от принципа за равно третиране.

3.2. Изменения на Европейския парламент, взети в предвид изцяло, частично или по принцип в общата позиция на Съвета и в измененото предложение на Комисията.

Номерацията на съображенията и членовете следва общата позиция на Съвета:

3.2.1. *Заглавие: изменение № 1 (промяна на заглавието на директивата⁶)*

3.2.2. *Съображения*

Съображение 5: изменение № 6 (уточнява връзката между настоящото предложение и Директива 1999/70 от 28 юни 1999 г. относно срочната работа – бивше съображение 7).

Съображение 9: изменение № 4 (преформулира и актуализира бивше съображение 4).

Съображение 14: изменение № 15 (обявява съдържанието на член 5, параграф 1 — бивше съображение 15).

Съображение 20: изменение № 36 (добавя разпоредба, която гласи, че наети чрез агенции за временна заетост работници не могат да заменят стачкуващи работници в предприятието-ползвател).

3.2.3. *Членове*

Член 1

Член 1, параграф 1: изменение № 23 (преформулира обхвата с цел по-ясна илюстрация на триъгълния характер на работата чрез агенциите за временна заетост);

⁶ Вж. 1 по-горе. Първоначалното заглавие бе Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно условията на труд за временни работници.

Член 1, параграф 2: приема елемент от изменение № 24 (потвърждава, че директивата се прилага както по отношение на предприятия-ползватели, така и по отношение на агенции за временна заетост).

Член 2

Член 2: изменение № 26 (укрепва балансираните цели на директивата).

Член 3

Член 3: изменение № 28 (заличава определението за „работник за сравнение“ от определенията в член 3);

Член 3, параграф 1, буква б): изменение № 30 (прибавя определение за „агенция за временна заетост“);

Член 3, параграф 1, буква г): изменение № 31 (прибавя определение за „предприятие-ползвател“);

Член 3, параграф 2: изменение № 85 (гласи, че държавите-членки са тези, които дават определение на заплащането) и изменение № 33 (определя работниците, които не могат да бъдат изключени от обхвата на директивата).

Член 4

Член 4, параграф 1: изменение № 34 (разширява обхвата на задълженията на държавите-членки във връзка с прегледа на ограниченията или забраните, засягащи единствено определени категории работници или определени клонове, с оглед включването на всички ограничения или забрани; разширява обхвата на основанията за забрани/ограничения);

Член 4, параграф 4: изменение № 35 (уточнява, че националните изисквания по отношение на регистрацията и мониторинга на агенциите за временна заетост не представляват забрани или ограничения по смисъла на член 4, параграф 1).

Член 5

Член 5, параграф 1, първо тире: изменение № 87 (приемане на частта, с която се преформулира принципа за недискриминация);

Член 5, параграф 2: изменение № 86 (ограничава възможностите за освобождаване от възнаграждение и налага консултации със социалните партньори);

Член 5, параграф 3: изменение № 92 (приемане на частта за предварителната консултация със социалните партньори и предоставяне на възможност те да подкрепят колективни трудови договори).

Член 6

Член 6, параграф 1: изменение № 46 (посочва как информацията за свободните работни места може да бъде оповестена публично);

Член 6, параграф 2: изменение № 47 (касае разпоредбите, съгласно които агенциите за временна заетост могат да получават обезщетение за извършени за предприятието-ползвател услуги);

Член 6, параграф 3: изменение № 48 (уточнява обхвата на забраната за удържане на такси на работниците);

Член 6, параграф 4: изменение № 49 (уточнява до кои места за отдых и общи помещения в предприятието-ползвател наетите чрез агенции за временна заетост работници следва да имат достъп).

Член 7

Член 7, параграф 1 и член 7, параграф 2: изменение № 51 (отчитат факта, че представляващите работниците органи могат да бъдат определени от колективни трудови договори).

3.3. Изменения, които са приети от Комисията, но не са приети в общата позиция

Изменение № 22: създаването на обща рамка се обосновава като средство за улесняване интеграцията на европейския трудов пазар и трансграничната мобилност (преди част от съображение 22).

Изменение № 44: уточнява, че прилагането на член 5 посредством договореност между социалните партньори следва да бъде в съответствие с националната практика (бивш член 5, параграф 5).

Изменение № 71: ограничава възможностите за освобождаване от заплащане в случая на краткосрочни договори (бивш член 5, параграф 4).

Изменение № 52 (оставя самите работници да изберат дали в случай на неизпълнение на разпоредбите на директивата да предприемат директни действия или да действат посредством своите представители — член 10, параграф 2).

3.4. Изменения, които не са приети от Комисията и не са приети в общата позиция

Общата позиция не включва изменения 3, 5, 7, 8, 9, 13, 16, 25, 39, 45, 54, 84, 94, които Комисията отказа да приеме на основание, че те не внасят подобрение в директивата. Общата позиция не включва и изменения 10, 11, 12 (първа част), 21, 53, 88, 91, 93, 95, които Комисията счете за неприемливи или от строго юридическа гледна точка, или защото нарушават цялостния баланс на директивата.

3.5. Изменения, внесени от Съвета по време на неговите дебати

Съображения 8 и 9: тези преформулирани съображения заменят бившите съображения 3 и 4, които се отнасяха съответно до развитието в контекста на стартирането на Лисабонската стратегия през 2000 г. и на Съобщението на Комисията относно Социалния дневен ред през 2000 г., както и до

заклученията на Европейския съвет с повече актуализирани цитати, които отчитат развитието през 2005 и 2007 г.

Съображение 10: е разширено в контекста на дебата в Европейския парламент относно разликите в статуса и условията на труд на наетите чрез агенции за временна заетост работници в Европейския съюз.

Съображение 11: леко преформулиране с цел подобряване на съгласуваността.

Съображения 12, 16 и 17: укрепват характера на защитната рамка, предоставена на наетите чрез агенции за временна заетост работници, и съблюдават разнообразието на пазара на труда и индустриалните взаимоотношения, които бяха подчертани по време на обсъжданията в Европейския парламент (и отразени поне отчасти в съдържанието на изменения 18, 53, 54 и 71) с оповестяване на възможността за дерогации съгласно член 5, параграфи 3 и 4 съответно, посредством колективни трудови договори или, при определени условия, посредством договореност между националните социални партньори.

Съображение 15: това съображение е допълнено, за да се вземат в предвид обсъжданията в Европейския парламент⁷ (отразени в съображение 12) относно необходимостта от приемането на безсрочните трудови договори като ориентир на пазара на труда.

Съображение 18: съгласува текста на това съображение, което отразяваше изменение № 20 на Европейския парламент относно съображенията, с които ограниченията или забраните могат да бъдат оправдани, с предложеното от Съвета преформулиране на член 4.

Съображение 19: издържано в духа на съображение 14 от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар.

Съображение 21: заменя бивше съображение 21 като повишава защитата на правата на наетите чрез агенции за временна заетост работници, и оповестява новата разпоредба за санкциите, въведена в член 10, параграф 1.

Член 2: набляга на балансираните цели на директивата под формата на един единствен преформулиран параграф, в който се отразява основната част от съдържанието на изменение 26 на Европейския парламент, както и духа на изменение 54.

Член 3, параграф 1, буква в) и член 3, параграф 1, буква д): дават нови определения на термините „нает чрез агенция за временна заетост работник“ и „назначение“, като съгласуват определенията в измененото предложение със специфичната формулировка на изменения № 27 и № 29.

⁷

Вж. също параграф 9 от Резолюцията на Европейския парламент от 17 юли 2007 г. за осъвременяване на трудовото законодателство с цел посрещане на предизвикателствата на 21-ви век.

Член 3 параграф 1, буква е) и член 5, параграф 1: следват подхода на измененото предложение на Комисията и на изменение № 32 (където се дава ново определение на термина „основни условия на труд и заетост“), като дефинират посочените в член 3, параграф 1, буква е) „общи разпоредби“ като разпоредби, които са в сила в предприятието-ползвател, и въвеждат съгласувана с преразгледаните определения формулировка.

Член 4, параграф 2: следва измененото предложение и изменение № 34, освен в случаите, в които вече не се прави препратка към задължението на държавите-членки да премахнат ограниченията или забраните, които вече не могат да бъдат обосновани, тъй като Съветът не счита за необходимо да упомене повторно ефекта от забраната, посочен в член 4, параграф 1, нито пък за уместно да посочи крайния резултат от прегледа.

Член 4, параграф 3: следва изменение № 34 (позволява на социалните партньори да започнат преглед на ограниченията или забраните, установени в колективните трудови договори).

Член 5, параграф 4: следва изменения № 19 и № 42 (заличаване на освобождаването за договори с продължителност, ненадвишаваща шест седмици, тъй като принципът за равно третиране на наети чрез агенции работници поражда действие от първия ден на назначението, без какъвто и да било период за придобиване на права за равно третиране, приложим за краткосрочните договори).

Член 5, параграф 3 и член 5, параграф 4: отразяват духа на изменения № 44 и № 71 (принципно приемане, че разминаващите се национални практики в държавите-членки могат да бъдат съгласувани посредством разрешението за сключване на договори между социалните партньори в съответствие с националната практика).

Член 5, параграф 5: взема предвид някои елементи от изменения № 40, № 71 и № 86 (приемане на елементи във връзка с предотвратяването на злоупотреби по отношение по-специално на последващите назначения).

Член 6, параграф 3 и член 6, параграф 4: следват измененото предложение и изменения № 48 и № 49 с известно преформулиране с цел по-голяма точност и по-добра съгласуваност с останалите изменения.

Член 7: предвижда, че държавите-членки, които се възползват от предвидената в член 7, параграф 2 възможност във връзка с изчисляването на прага за сформирането на органи, представляващи работниците в предприятието-ползвател, не са длъжни да прилагат разпоредбите на член 7, параграф 1 относно основата за сформиране на подобни органи в рамките на агенция за временна заетост.

Член 8: включва специална препратка към Директива 2002/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 г. за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност.

Член 10: включва нов параграф 1 относно мерките, които държавите-членки следва да предприемат, за да гарантират, че агенциите за временна заетост и предприятията-ползватели изпълняват произтичащите от директивата задължения.

Член 11: Съветът е на мнение, че държавите-членки биха имали нужда от три години, за да се съобразят с директивата, докато в изменение № 53 на ЕП и в измененото предложение на Комисията бе предвиден срок за прилагане от две години.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Като цяло следва да се подчертае, че общата позиция съществено укрепва текста на първоначалното предложение и отговаря на желанието на Европейския парламент за гарантиране на това, че принципът за равно третиране по отношение на основните условия на труд и заетост между наетите чрез агенции за временна заетост работници и директно наетите от предприятията-ползватели работници поражда действие от първия ден на тяхното назначение. След прилагането на директивата, забраните или ограниченията относно работата чрез агенции за временна заетост могат да бъдат запазени, само ако те са оправдани от съображения от общ интерес. На този етап, всички продължаващи забрани или ограничения трябва да бъдат подложени на преглед и отразени в доклад до Комисията. С оглед спазване на принципа на субсидиарност, разминаващите се национални практики по отношение на пазара на труда и индустриалните взаимоотношения между държавите-членки могат да бъдат съгласувани посредством възможността от дерогация от принципа за равно третиране, посредством колективни трудови договори, или, при конкретни условия, посредством договореност между националните социални партньори.